

عنوان مقاله:

استفاده از دانش بیونیک در معماری پایدار

محل انتشار:

اولین همایش ملی اندیشه ها و فناوری های نو در معماری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

احسان داورپناه - کارشناسی ارشد مرمت بنا، مدرس دانشکده فنی و حرفه ایی پسرانه شهید کرانی بندرعباس

امیر بهمنی چاهستانی - کارشناسی ارشد معماری، مدرس دانشکده فنی و حرفه ایی پسرانه شهید کرانی بندرعباس

علی اصغر میرفتاح - دکترای باستان شناسی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

حامد نوری نژاد - کارشناسی ارشد مرمت بنا

خلاصه مقاله:

معماری پایدار به معنی یک فرآیند است که می تواند تکرار شود. پایداری یک مفهوم است که بیشتر به عنوان اندازه ارزش یک روش به کار برده میشود. روشی که با نیازهای حفاظتی معاصر از طریق یک رفتار تکرارپذیر و بادوام مواجه میگردد. بنابراین در اینجا روی فرآیند به اندازه محصول نهایی توجه میشود. معماری پایدار به طور قطع تشخیص می دهد که محصول نهایی در اثر گذشت زمان ممکن است فرسوده شود و یا نیاز باشد که جایگزین گردد. ولی فرآیندی که ماندنی و قابل دوام بر جا میماند را نیز تشخیص میدهد و آن فرآیند میتواند تجدید شود و یا دوباره تکرار شود، بدون خرابیهای غیرضروری محیط و منابع و... بیونیک در واقع دانشی است که مسایل فنی را از راههای زیستی حل میکند، در بیونیک، تحقیق فقط به یک رشته خاص علمی محدود نمیشود، اگر چه خود بیونیک هنوز بعنوان یک علم نوپاست، اما فعالیت بیونیکوانان را میتوان در حوزه علوم کاربردی مطرح کرد که همچون رابطی پدیدهای گوناگون را با الگوهای زنده مقایسه میکنند، عبارتی دیگر برای هر پدیده، الگوی زندهائی مییابند. در این تحقیق به بررسی استفاده از دانش بیونیک در معماری با بررسی تاثیر در پایداری آن با استفاده از این تکنولوژی پرداخته شده است

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، بیونیک، سلولهای زنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/279837>

